

Oświadczenie Sejmiku Województwa Śląskiego dotyczące uczczenia 140 rocznicy urodzin Wojciecha Korfantego 20 kwietnia.

W tym roku mija 140. rocznica urodzin Wojciecha Korfantego, wielkiego syna Śląskiej Ziemi. Sejmik Województwa Śląskiego składa hołd i wyraża wdzięczność Wojciechowi Korfantemu, wybitnemu Ślązakowi i Polakowi. Wojciech Korfanty urodził się 20 kwietnia 1873 roku jako najstarszy z pięciorga dzieci w rodzinie górniczej w osadzie Sadzawki, na terenie obecnych Siemianowic Śląskich. Naukę pobierał w szkole w Siemianowicach, a następnie w Gimnazjum Królewskim w Katowicach. Za prowadzenie kółka samokształceniowego, którego celem było szerzenie kultury i języka polskiego, został relegowany z gimnazjum. Maturę zdał eksternistycznie. Następnie podjął studia na politechnice w Charlottenburgu w Berlinie, później na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Wrocławskiego studiował prawo i ekonomię. W 1902 r. objął redakcję "Górnoślązaka" w Katowicach. Za opublikowanie artykułów "Do Niemców" i "Do moich braci Górnoślązaków" osadzony został w więzieniu we Wronkach. Po skutecznej kampanii wyborczej był posłem do Parlamentu Rzeszy w latach 1903-1912 i posłem do Pruskiego Sejmu Krajowego w latach 1903-1918, gdzie reprezentował Koło Polskie. Po ponownym wyborze na posła do Parlamentu Rzeszy Niemieckiej w 1918 roku w Reichstagu zażądał przyłączenia do państwa polskiego wszystkich ziem polskich zaboru pruskiego oraz Górnego Śląska. Po odrodzeniu państwa polskiego był już jednym z czołowych polskich polityków. Najpierw wszedł w skład Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu, stanowiącej rząd Wielkopolski podczas Powstania Wielkopolskiego. W styczniu 1920 roku został Komisarzem Plebiscytowym, stając na czele Polskiego Komisariatu Plebiscytowego z siedzibą w Bytomiu. Po plebiscycie ogłosił wybuch III Powstania Śląskiego, w wyniku którego nastąpiło połączenie części Górnego Śląska z odrodzonym państwem polskim. W 1922 roku został zaś oficjalnym kandydatem na premiera Rządu RP. W okresie demokracji parlamentarnej w II Rzeczypospolitej Wojciech Korfanty związany był z grupowaniami centroprawicowymi. Stworzył i stał na czele polskiego Bloku Narodowego w Województwie Śląskim. Jako lider chrześcijańskiej demokracji był zwolennikiem katolicyzmu społecznego, w którym starał się łączyć dążenie do zaprowadzenia sprawiedliwych stosunków społecznych i zaspokajania aspiracji robotników zgodnie z wartościami chrześcijańskimi. Był posłem Sejmu Śląskiego trzech pierwszych kadencji i posłem Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1922-1930 oraz Senatu RP do 1935 roku. Od października do grudnia 1923 roku pełnił ponadto funkcję wicepremiera i doradcy politycznego w rządzie Wincentego Witosa. Wojciech Korfanty w 1926 roku stanowczo wystąpił przeciwko zamachowi majowemu. Stał się od tej pory nieprzejednanym przeciwnikiem Józefa Piłsudskiego i rządów sanacji. Jako jeden z przywódców opozycji został w 1930 roku aresztowany i przewieziony do twierdzy brzeskiej, w której przetrzymywany był trzy miesiące. W 1935 roku w obawie przed uwięzieniem wyjechał do Republiki Czechosłowackiej. Na emigracji stał się współtwórcą założonego w 1936 roku pod patronatem Ignacego Paderewskiego antysanacyjnego Frontu Morges wraz z gen. Władysławem Sikorskim, gen. Józefem Hallerem i Wincentym Witosem. W Jego osobie, myśli i dziele odnajdujemy jeden z najpiękniejszych symboli wspólnych tradycji Polski i

Śląska. Za wartości najważniejsze w życiu politycznym uznawał Korfanty patriotyzm i jedność narodową, przywiązanie do katolickiej nauki społecznej oraz poszanowanie wolności. Jako polityk i myśliciel społeczny Wojciech Korfanty wyprzedził swoją epokę. Z jego działalności i dokonań płynie przesłanie do dzisiaj zachowujące fundamentalne znaczenie i pełną aktualność w procesie kształtowania jedności europejskiej. Jakże przejmująco i wciąż aktualnie brzmi ostatnie przesłanie Wojciecha Korfantego wypowiedziane przez śmiercią: „Jedyną tylko wypowiadam prośbę do ludu śląskiego, a mianowicie, by został wierny swym zasadom chrześcijańskim i swemu przywiązaniu do Polski, by nie ustawał w pracy i poświęceniu, aby z niej zrobić Polskę, godną naszych marzeń, Polskę wielką, mocarstwową, Polskę katolicką, praworządną i zawsze sprawiedliwą”. Po powrocie do kraju w 1939 roku został aresztowany i zmarł 17 sierpnia 1939 roku w Warszawie. 20 sierpnia 1939 roku odbył się w Katowicach pogrzeb Wojciecha Korfantego bez obecności przedstawicieli rządu Rzeczypospolitej Polskiej. Stał się on w przededniu II wojny światowej wielką manifestacją mieszkańców województwa śląskiego oddających hołd wybitnemu Ślązakowi. Niech pamięć o Wojciechu Korfantym, wielkim przywódcy ludu Śląskiego i Jego postawie wynikającej z umiłowania Ojczyzny będzie zawsze żywa i stanie się wzorem dla wszystkich pokoleń Polaków.